

Predragi, naj Jezus varuje moje hčere in sinove!

Vsako leto je 14. februar v Delu dan, ko okrepimo svojo običajno držo hvaležnosti do Gospoda, ko se spominjamo ustanovitvenih dni v letih 1930 in 1943. Ob tokratni priložnosti obhajamo to s posebnim poudarkom, saj mineva 90 let, odkar je sv. Jožefmarija videl, da Bog kliče tudi ženske k poslanstvu, ki se je začelo 2. oktobra 1928.

Od svetosti ženske je v veliki meri odvisna svetost oseb v njeni okolici. Tako je vselej razmišljal sv. Jožefmarija v trdnem prepričanju, da je »ženska poklicana, da v družino, v civilno družbo, v Cerkev prinaša nekaj značilnega, kar je njej lastno in kar more dati samo ona« (*Pogovori*, št. 87).

Če se ozremo v Evangelij, se bomo spomnili, da se je Jezus Kristus rodil »iz žene« (Gal 4,4); prav ta žena, sveta Marija, je s svojo gorečo prizadevnostjo za služenje drugim prehitela čas javnega delovanja svojega Sina (prim. Jn 2,4-5); v trenutku zapuščenosti so bile »hčere jeruzalemske« (Lk 23,28) tiste, ki so si med množico utrle pot, da bi spremljale Jezusa; žene so bile ob vznožju križa, ko se je izpolnjevalo naše odrešenje (prim. Jn 19,25); in neka žena je bila prva priča Gospodovega vstajenja (prim. Jn 20,16), tiste vesele novice, ki se je nato razširila med vse narode.

V veliko veselje je gledati, misleč tudi na poslanstvo mojih hčerá v Delu, kako se čudovita božja dela vršijo in uresničujejo preko tolikih sadov ženske svetosti v služenju drugim ljudem.

Zaradi vsega tega vas posebej na ta dan vabim k premišljevanju besed svetega Jožefmarija: »*Ut in gratiarum semper actione maneamus*, naj živimo v nenehnem zahvaljevanju našemu Bogu; v zahvaljevanju, ki je dejanje vere, ki je dejanje upanja, ki je dejanje ljubezni« (*Pismo* 28. 3. 1973; št. 20).

Vera, polna hvaležnosti za božanskost osebnega krščanskega poklica in pripadajočega apostolskega poslanstva, ki nam ga zaupa Gospod; na poseben način, ko zremo obsežnost in silnost krščanskega dela, ki ga vršijo ženske v Opus Dei, ko vse svoje

duhovno in človeško bogastvo polagajo v dialog z ljudmi našega časa. *Upajoča hvaležnost*, ker moremo v prihodnost gledati vedro in optimistično kljub težavam, saj bomo vedno imeli božjo ljubezen do vsakogar izmed nas, kljub našim omejitvam in napakam. Končno tudi *hvaležna ljubezen*, kajti v teh devetdesetih letih dela je občutiti usmiljenje, ki nam ga je izkazal Gospod.

Predlagam vam še, da v dneh okrog 14. februarja opravite kakšno dejanje pozornosti – morda romanje –, ki vam bo pomagalo Gospodu pokazati vašo hvaležnost, tako da se obračate k materinskemu posredovanju svete Marije.

Z ljubeznivosti polnim blagoslovom,

vaš oče

A handwritten signature in blue ink that reads "Leonardo". The script is cursive and fluid.

Rim, 5. februar 2020